

Acciseafgiften, er den samme, som er tilstede i dette Dieblif. En af vore aller vigtigste Statsindtægter er nemlig Toldafgiften paa Sukker, og naar man hidtil har kunnet opkræve denne Afgift med hele det Beløb, der var tilfigtet ved at paalægge den, saa er dette begrundet i, at alt det Sukker, som hidtil er blevet forbrugt her i Landet, er blevet indført hertil fra Udlandet; men nu er det vist, at der bliver truffet Forberedelser til at frembringe Sukker her i Landet, og kommer denne Frembringelse istand, vilde det derigjennem frembragte Sukker slippe for Bestatning, naar man ikke paalagde det en Accise. Staten vilde som Følge deraf gaa Glip af den Indtægt, som den nu har gjennem Sukkertolden, og som er meget betydelig, nemlig omtrent 2 Mill. Rd. aarlig; men den vilde ikke kunne undvære denne Indtægt uden i alt Fald at maatte gribe til andre Forholdsregler, som i en ganske anden Grad end den Accise, hvormod her er Tale, vilde være trykkende for Befolkningen. En Accise kan imidlertid være af forskjellig Karakter; man kan lægge den paa Tilveiebringelsen af Naaproduktet, og man kan lægge den paa den Produktion, hvorved Naaproduktet forædles. Ved Lovforslaget er der nu ikke tænkt paa at lægge nogen Accise paa Naaproduktet; det vil fremdeles ligesom nu staa enhver Jordbruger i Landet fuldkomment frit for at avle saamange Sukkerroer, som han vil, uden i mindste Maade at være underkastet noget Tilsyn. Derimod er der tænkt paa at lægge Accise paa det forædlede Produkt, en Fremgangsmaade, der er meget mindre besværende saavel for Dpshnet som for Borgerne i Landet, idet Tilsynet og Genen for Borgerne indskrænkes til de enkelte Steber, hvor Produktets Forædling foregaar. Dette sker jo i de saakaldte Sukkerfabriker, og da disse maa have en temmelig betydelig Spørrelse for at kunne betale sig, saa vilde, selv om man tænkte sig, at alt det Sukker, som konsumeres her i Landet, blev frembragt af indenlandske Roer, det hele Dpshnet dog indskrænkte sig til et ganske lille Antal Fabriker, der vilde findes rundt omkring i Landet paa enkelte Steber, og Dpshnet vilde altsaa ikke være forbundet med nogen Byrde for Borgerne i Almindelighed. Udvalget har nu troet at maatte tiltræde den Tanke, baade at indføre en Accise paa den indenlandske Sukkerproduktion og ikke at lægge den paa Roedyrkingen, men derimod paa selve Sukkeret. Der bliver dernæst navnlig Spørgsmaal om, med hvilket Beløb det vilde være rigtig at paalægge denne Accise, og der er da i Betænkningen gjort Rede for de Hovedgrunde, der have bestemt Udvalget til at tiltræde Lovforslagets Tanke, at Accisen strax bør svares med det fulde Beløb af, hvad den tilsvarende Toldafgift udgjør. Ser man hen til de tilstede værende Forhold i Landet og navnlig til den Omstændighed, at der hidtil aldeles ikke er blevet produceret Sukker her hjemme, saa at der altsaa heller ikke er Interesser tilstede, der bør staaes, saa synes der ikke i nærværende

Tilfælde at være Grund til Andet end at lade den fulde Afgift indtræde strax, med mindre man skulde finde det hensigtsmæssigt fra Statens Side at bringe noget Offer for at faae den hele Produktion i Gang. Udvalget har imidlertid fundet, at der ikke var tilstrækkelig Grund til at yde en saadan kunstig Hjælp. I Betænkningen vil man finde fremstillet, hvilke Hovedbetragtninger der ved denne Leilighed har gjort sig gjældende, og jeg tror at kunne henholde mig dertil i det Hele. Jeg vil navnlig gjøre opmærksom paa, at det, der for Udvalget har været et Hovedpunkt ved Afgjørelsen af dette Spørgsmaal, er, at det stiller sig som noget særdeles Tvivlsomt for os, om det virkelig skulde kunne siges at være et Statspiemed at fremkalde ved Opmuntring en Sukkerroeproduktion, der ikke vil komme af sig selv. Vi have været vel bekendte med, at en stor Del indsigtsfulde Landmænd mene, at det vilde være til Nytte for Landet, om Sukkerroedyrkingen kunde vinde en større Udbredelse hos os; men vi have ikke troet at burde beskæftige os med et Spørgsmaal, som vi ikke væsentlig vare satte til at drøfte eller afgjøre. Vi have antaget, at det meget godt kan være rigtig, at det vilde være gavnligt for Landet, om Sukkerroen blev dyrket i større Omfang her hjemme; derom have vi slet ikke opkastet nogen Tvivl; men vi have Tvivl i to Retninger. For det Første have vi Tvivl, om ikke den samme Gavn for Agerdyrkingen her i Landet vilde kunne opnaas uden noget Offer fra Statskassens Side, og uden at man stred til fra Lovgivningsmagtens Side kunstigt at fremhjelpe og begunstige en enkelt Agerdyrkningsfrembringelse, om den samme Gavn ikke kunde opnaas f. Ex. ved at frembringe andre Bærter, der havde den samme heldige Indflydelse paa Jordbearbejdelsen, saaledes Foderurter. Hvis dette skulde forholde sig rigtig, var der jo ikke nogen Anledning for Staten ind her at gribe ind. Dernæst maa man ogsaa tage i Betragtning, at dersom man skulde komme til at ville fra Statens Side fremhjelpe Sukkerroedyrkingen, vilde det forekomme os at være et ganske uhenigtsmæssigt Middel dertil at eftergive Sukkerfabrikerne en Afgift, som de maatte svare. Det er vel blevet ansøgt, at ved at behandle Sukkerfabrikerne kempeligt, det vil sige, ved i nogen Tid at eftergive eller formindste Afgiften, vilde man sætte dem i Stand til at betale Sukkerroerne bedre, og altsaa vilde Begunstigelsen i Virkeligheden komme Agerdyrkingen til Gode; men om denne Sætning have vi en meget stor Tvivl. Vi tro, at Fabrikerne Pris paa Sukkerroer væsentlig bliver bestemt af Tilbudet; vi tro ikke, at de ville give Mere for Roerne, end de blive nedslagede til, og det er altsaa sandsynligt, at det Tilskud, som Staten vilde gjøre i Form af Eftergivelse, helt eller delvis vilde gaa i Fabrikanternes Lomme. Vi antage derfor, at dersom vi skulde komme til det Resultat, at man bør indrømme en Begunstigelse — hvilket vi imidlertid ikke for Diebliffet ere til-